

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118201276
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4118201276.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: Václav Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/X, 951 93 Topolčianky, právne zastúpený: Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, IČO: 46 484 914, so sídlom Zákvašov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom na Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 528,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 528,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 528,46 eur od 8.4.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti zaplatenia ďalších úrokov z omeškania súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 1.2.2018 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy v výške 3 055,49 eur spolu s príslušenstvom pozostávajúcím z úrokov z omeškania. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania. V žalobe poukázal na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500012515 uzavretú na základe jeho žiadosti zo dňa 31.5.2012, prijatej žalovaným dňa 6.6.2014, na základe ktorej mu žalovaný poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1 284,25 eur a revolving vo výške 678,76 eur, čo je spolu 1 963,01 eur. Žalobca považuje úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov a keďže na základe tejto zmluvy žalovanému zaplatil sumu 5 018,50 eur, čím mu zaplatil o sumu vo výške 3 055,49 eur viac, ako bol povinný, suma vo výške 3 055,49 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktorej zaplatenia sa žalobca voči žalovanému v tomto konaní domáhal. Žalobca tiež žiadal priznať mu zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe žalobcu, t. j. od 21.6.2017.

2. Súd spor rozhodol rozsudkom č. k. 15C/10/2018-116 zo dňa 25.5.2020 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 527,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 527,03 eur od 8.4.2018 do zaplatenia (I. výrok), vo zvyšku súd žalobu zamietol (II. výrok) a nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 65,40 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (III. výrok).

3. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že strany sporu dňa 6.6.2012 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500012515 uzavreli, na jej základe bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 1 963,01 eur (1 284,25 eur ako úver + 678,76 eur ako revolving), žalobca na predmetný úver vykonal úhrady v celkovej výške 5 018,50 eur. Súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na absenciu obligatórnych náležitostí v zmluve o úvere (v zmluve chýba riadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru - § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Súd považoval RPMN v zmluve o úvere za nesprávne vypočítanú a konštatoval i neprimeranosť stranami dojednanej odplaty (úroková sadzba vo výške 70,01 % ročne). Vzhľadom na právne posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov mal žalobca povinnosť vrátiť žalovanému len poskytnutú istinu a pokiaľ mu platil i ďalšie sumy nad rámec požičanej istiny, tieto súd vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 055,49 eur (úhrady vo výške 5 018,50 eur - poskytnutých 1 963,01 eur = 3 055,49 eur). Súd považoval žalobu za dôvodnú v časti sumy vo výške 2 527,03 eur, v ktorej časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti zodpovedajúcej sume 528,46 eur súd s poukazom na námietku premlčania žalobu zamietol. Súd prvej inštancie posúdil premlčanie v zmysle ustanovení § § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s tým, že považoval za dôvodné aplikovať na daný právny vzťah trojročnú a nie desaťročnú premlčaciu dobu, pretože úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu preukázaný nebol.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca v časti výroku o zamietnutí žaloby ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval žalobca v tejto časti za nezákonne a predčasné. Na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu z dôvodu, že u žalovaného sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalobca poukázal na nekalé obchodné praktiky žalovaného, dôsledky absencie podstatných náležitostí zmluvy boli žalovanému vytknuté už pred uzavretím zmluvy so žalobcom. Tiež poukázal na rozhodnutia iných súdov v spotrebiteľských veciach, v ktorých súdy rozhodli, že žalobca používa neprijateľné, teda neplatné zmluvné podmienky. Žalovaný vedel, že ním predložené zmluvy vykazujú nedostatky, preto jeho konanie nie je možné vnímať inak ako úmyselné a zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný dlhodobo ignoroval pri uzatváraní zmlúv právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok). Nie je možné uveriť tomu, že žalovaný nevedel, čo môže takým konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený.

5. Voči rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti podal odvolanie žalovaný poukazujúc na skutočnosť, že žalobca v období od 1.2.2015 do 1.2.2018 uhradil sumu 2 510,31 eur a nie sumu 2 527,03 eur. Namietal ďalej, že súd nesprávne určil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, ako aj nesprávne závery súdu o posúdení náležitosti zmluvy o úvere.

6. O odvolaniach žalobcu a žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 12Co/100/2020-214 zo dňa 18.5.2014 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v I. vyhovujúcom výroku potvrdil a v II. zamietajúcom výroku týkajúcom sa sumy 528,46 eura s 5 % úrokom z omeškania od 8.4.2018 do zaplataenia a v III. výroku časti o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na správnosť rozsudku v jeho vyhovujúcej časti. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne posúdil uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako bezúročnú a bez poplatkov ako aj skutočnosť, že žaloba bola na súd podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Dôvodom zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie bolo nedostatočné odôvodnenie zamietajúceho výroku, keď súd prvej inštancie presvedčivo neodôvodnil jeho konečný záver o nemožnosti aplikácie 10-ročnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

7. Po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie súd prvej inštancie umožnil stranám sporu sa vo veci vyjadriť a následne spor prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti.

8. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatiť musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

13. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

14. Právny vzťah medzi stranami sporu vznikol na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 6.6.2012, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver. Nebolo sporným, že táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti a na žalovaného ako dodávateľa, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na predchádzajúce právne závery súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu o nedostatkoch zmluvy spočívajúcich v absencii zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí zmluvy je úver poskytnutý žalobcovi na základe tejto zmluvy bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1 963,01 eur, žalovanému žalobca uhradil sumu 5 018,50 eur. Posudzujúc úver ako bezúročný a bez poplatkov tak žalobca uhradil žalovanému o 3 055,49 eur viac ako bol povinný. Táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného.

16. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 25.5.2020 žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 2 527,03 eur. Nárok žalobcu na zaplatenie zostávajúcej sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 528,46 eur súd zamietol ako premlčaný posudzujúc nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v trojročnej premlčacej dobe. Rozsudok súdu prvej inštancie bol v zamietajúcom výroku odvolacím súdom zrušený a súd prvej inštancie viazaný právnymi závermi odvolacieho súdu bol povinný vec opäť prejednať a rozhodnúť. Podľa právnych záverov odvolacieho súdu bolo potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, či v danom prípade išlo o bezdôvodné obohatenie žalovaného úmyselné alebo tento úmysel preukázaný nie je.

17. Žalobca v konaní poukázal na viacero rozhodnutí všeobecných súdov v konaniach, v ktorých vystupoval žalovaný a súdy v týchto prípadoch žalovanému vytkli nekalé obchodné praktiky (napr. rozhodnutie Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/79/2010 z 26.10.2011, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 50C/131/2009 z 12.12.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/26/2020-189). Žalovaný tak bol povinný v zmysle ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zdržať sa takýchto praktík ako aj zdržať sa používania vytýkaných neprimeraných zmluvných podmienok, resp. podmienok s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Tieto rozhodnutia predchádzali dátumu uzatvárania zmluvy medzi stranami sporu. Žalovaný tak v čase uzavretia zmluvy vedel, že zmluva vykazuje nedostatky, napriek uvedenému ju však so žalobcom uzavrel, čo je podľa žalobcu potrebné vnímať ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

18. Súd sa vzhľadom na právne závery odvolacieho súdu dôslednejšie zaoberal zisťovaním, či žalovaný v čase, kedy so žalobcom uzatváral zmluvu o spotrebiteľskom úvere, mal zámer získať na úkor žalobcu neprimeraný majetkový prospech, na úkor žalobcu sa neprimerane obohatiť.

19. Súd mal preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý sporný úver, bola medzi stranami sporu uzavretá dňa 6.6.2012. Zo žalobcom predložených súdnych rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov bolo ďalej preukázané, že žalovaný už v čase uzavretia zmluvy so žalobcom vedel, že súdy úvery poskytnuté na základe obdobných zmlúv o spotrebiteľských úveroch vyhodnotili ako bezúročné a bez poplatkov. Súdy v odôvodneniach predmetných rozhodnutí konštatovali absenciu obligatórnych náležitostí zmlúv, nesprávnosť či neprimeranosť RPMN, ako aj neprimeranosť úrokovej sadzby vo výške 70,01 % pri porovnateľných sumách úveru, čo je aj sadzba totožná so sadzbou dohodnutou stranami v spornej zmluve o spotrebiteľskom úvere v tomto prejednávacom prípade. Žalovaný však aj napriek vedomosti o takomto právnom posúdení zmlúv v iných sporoch, so žalobcom dňa 6.6.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere za rovnakých podmienok, aké mu boli súdmi vytknuté, uzavrel a od žalobcu prijal na jej základe plnenie nad rámec poskytnutej istiny úveru. Takéto konanie je potrebné vyhodnotiť ako konanie vedomé, cielene a úmyselne zamerané na získanie majetkového prospechu, o ktorom žalovaný musel vedieť, že naň nemá nárok.

20. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade je dôvodné aplikovať na posúdenie premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia objektívnu desaťročnú premlčaciu dobu v súlade s § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žaloba v tomto spore bola Okresnému súdu Nitra doručená dňa 1.2.2018. Žalobca začal úver splácať po uzavretí zmluvy dňa 6.6.2012, z čoho je zrejmé, že všetky splátky úveru boli zaplatené v rámci uvedenej 10-ročnej premlčacej doby. Námietku premlčania súd preto vyhodnotil ako nedôvodnú a žalobcovi preto priznal aj nárok na zaplatenie sumy vo výške 528,46 eur.

21. Pre úplnosť súd dopĺňa, že nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ktorá v súlade s ustanovením § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňom, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o tom, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalobca skutočnú vedomosť o tom, že úver preplatil, získal až po porade s právnou zástupkyňou dňa 6.6.2017. Pretože žaloba bola podaná dňa 1.2.2018, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

22. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania.

23. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalobca žiadal, aby súd mu súd priznal úroky z omeškania z požadovanej sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3 055,49 eur, a to v sadzbe vo výške 5 % ročne počnúc dňom 21.6.2017 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú žalobca žalovanému uhradil. Žalobca v konaní nepredložil žiadny dokument, ktorým by žalovaného pred podaním žaloby vyzval k úhrade žalovanej sumy, a ktorým by zároveň určil, dokedy je žalovaný povinný jeho nároky uspokojiť. V súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade splatnosť nároku nastala prvý deň po tom,

čo bol žalovaný vyzvaný na plnenie. Pokiaľ žalobca pred podaním žaloby na súd žalovaného k plneniu nevyzval, povinnosť plniť žalovanému vznikla odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žalovanému žaloba doručená. Žalovanému bola žaloba doručená spolu s platobným rozkazom dňa 6.4.2018 (vyplýva z doručky k č. I. 15 súdneho spisu), povinnosť žalovaného nárok žalobcu uspokojiť mu vznikla dňa 7.4.2018. Žalovaný tento nárok neuspokojil, preto sa dňom nasledujúcim, teda dňom 8.4.2018 dostal do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Súd žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania priznal, pretože žalovaný je so zaplatením tejto dôvodne požadovanej sumy v omeškani, avšak až počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému, t. j. počnúc dňom 8.4.2018 do zaplatenia. Pokiaľ ide o požadovanú výšku úrokov z omeškania, žalobca v zmysle petitu žaloby žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne. Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, ktoré je pre posúdenie tohto právneho vzťahu smerodajné, súd žalobcovi nárok na zaplatenie požadovaných úrokov z omeškania priznal, pretože žalobca si ich uplatnil vo výške nepresahujúcej sadzbu stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.

28. Nárok žalobcu na úroky z omeškania za obdobie od 21.6.2017 do 7.8.2018 súd ako nedôvodný zamietol vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané, že žalovaný sa v uvedenom období nachádzal v omeškani s plnením svojho platobného záväzku voči žalobcovi.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, rozhodol súd aj nároku strán sporu na náhradu trov konania. V tomto spore bol tak pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom procesne úspešný žalobca, ktorému súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanému, ktorý žiaden materiálne merateľný úspech nedosiahol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.